

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

"Şüphesiz ki iman edenlere, Allah yolunda hicret edip, cihad edenlere gelince, işte onlar, Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir."
(Bakara / 218)

Cihad İçin Yola Çıkan Kardeşlere Tavsiye Sözler

Eğer siz, hayatınızın amacı olarak bu yolu seçtiyseniz, bu asil yolda yani hicret ve cihad yolunda yürümek için karar verdiyseniz Allah'ın sizi koruyacağını ve sizi en sağlam kulp olan bu dini üzerine sabit kılacağını ve Allah'ın size ilmi kolaylaştıracağını **bilin**. Ancak bu asil yolda yürümeyi seçtiyseniz zorluk ve imtihanla, gözyaşları ve terle, korku ve kederle dolu bir yaşamı kucakladığınızı bilin. Öyle bir hayat ki derin düşünüldüğünde ya da gerçekliği hakkında düşünüldüğünde bu hayatı benimsenin getireceği kazanımları Allah ihlaslı kulları için açar. Bu hayat, asla kaybetmeyeceğiniz ve bu dünyada size şeref ve izzeti getirecek içsel mutluluğu ve huzuru içerir. Ahirette sizin için neler biriktirdiğini ancak sizden mallarınızı ve canlarınızı satın alan Rabbiniz bilinir.

Bu kısa mektupta Allah'ın mücahidler için vaat ettiği Hur ul Ein'den, cennette 100 dereceye ya da yeşil kuşlara olan nimetlerini anlatmak istemiyorum. Daha ziyade benimsediğiniz bu kolay olmayan, aksine meşakkatli ve zor ancak şerefli olan yaşamda kurtuluş yolları ve bir hayatta kalma koşulu olarak neye ihtiyacınız olduğunu size az da olsa anlatmak istiyorum.

Sevgili din kardeşim! **Bu yolda** seni koruyacak olan ve kendilerine azı dişlerinle kuvvetlice tutunman gereken, Allah katında önceliği bulunan bazı vesileler vardır. Bunun yanında, bu yolda seni yok edecek olan ve işlemekten kaçınman ve kaçman gereken bazı vesileler de vardır. Hatta tüm bu özellikleri dört bir yanında görebilirsin. Nihayetinde bu savaş, sadece Rahman'ın kulları ile Şeytan'ın köleleri arasında değildir. Bu nedenle seni Şeytan'a yaklaştıracak ve Rahman'dan uzaklaştıracak olan her şeyi kendinden uzak tut. Şeytanın sana vaat ettiği şey yalandır ve seni Rahman'a yaklaştıracak ve Şeytan'dan uzaklaştıracak her şeyi kazanmak için gayret et, mücadele et. Allah'tan daha çok sözünde kim durabilir?

Tüm meselelerin üzerinde öncelikle yaratılış amacına sıkı tutun! Resullerin uğruna gönderildiği sebep ile adına cihad bayraklarının yükseltildiği sebep yolunda ölmek gerekir. Bizim tüm gayretlerimiz O'nun rızasını kazanmak içindir ve her nefes alışımızda söylediğimiz "La ilahe İlla Allah"ın amacı budur. Yani ibadeti yalnız Allah için

yapmak, şirkten kaçınmak, Tağuta karşı Zil Jabarut için mücadele etmektir:

“Gerçekten, her ümmete “Yalnız Allah’a ibadet etmeleri ve tağuttan kaçınmaları için bir elçi gönderdik”.

İşte bu, dinin aslı ve direğidir. En sağlam kulpuadır. Bu nedenle bu kulpa tutun ya da onu bırak! Bu yüzden tüm amellerimiz bu doğrultuda olmalıdır.

Farkına varmanı istediğim konular şunlardır:

Niyette samimiyet: Niyetini saflaştırmak için gayret göster. Bu, Allah’ın amelini kabul veya red etmesi için temel noktadır. Eğer niyetinde samimi olursan tüm zaferi kazandın. Eğer samimi değilsen ki, Allah bizi böyle samimiyetsizliklerden korusun, her şeyi kaybettin ve yüz üstü cehenneme atılacaksın. Sözlerinde ve eylemlerinde riyanın her çeşidinden kork! Hatta Allah’ın rızası dışında başka bir niyetle savaşta ölen bir mücahid için bile kurtuluş olmayacaktır. Ve samimi amelleri dışında hiçbir şeyin kendisine fayda veremeyeceği böylesi bir günde kimse şöyle bir durumla karşılaşmayı arzu etmeyecektir: “hangi niyetle amel ettiysen onlara git ve gör bakalım seni ödüllendirebilecekler mi?”

Tevbe: Her adımında yolun olmalıdır. Hatalarını sürekli hatırla ki, böylece gelecekte aynı hataları yapmaktan kaçınırsın ve görünen-görünmeyen her şeyi gören Allah’ın huzuruna tercüman olmaksızın çıkacağın bir gün için kendini hazırla. Gece ve gündüz senin peşinde olan ölümün için hazırlan! Her ölümlü canlının kesinlikle kaçınamayacağı bir hakikat için hazırlan! Bu, gerçekten de kalbini temizleyecek, ruhunu arındıracak ve kalp gözünü açacaktır. Eğer kalp gözün açılmışsa yaşayan ne kadar çok kör olduğunu göreceksin. Ey Allah’ın sevgili kulu; günahkarlar için sonsuz bir ateş azabı olduğunu bilerek pişman ol ve Allah’a tevbe et! Biz ateş azabı konusunda uyarılmıştık. Eğer vaktin varsa bunu gereksiz konular üzerinde boşa harcama! Vaktini Allah yolunda harca ve bu yolda kendini Allah’a sattıktan sonra zamanını boşa harcayan ne kadar çok kişinin var olduğunu düşün ve tevbe et!

Sabır: Kolaylıkta ve zorlukta, düşmanından gelen zorluklarla karşılaştığında sabırlı ol veya bir işi yapmaktan sakınarak itaatsizlik yapmanın kolay olduğu durumları gözlemler. Allah’ın yapılmasını emrettiği şeyi yaparken ve yasakladığı şeyi terk ederken Allah’a itaat etmede sabırlı ol! Yine bu yolda karşılaşacağın imtihanlara karşı sabırlı

ol! Sabır ve takvanın, savaşların kazanılmasının en büyük sebebi olduğunu unutma! İşte bu, bu zor yolda yürüyen tüm dindar selefin karakteristiğidir. Eğer selefin hedeflerine ulaşmak senin amacınsa, sabırlı olmayı bu yolda en yakın arkadaşın yapmalısın.

Ayrıca bu konuda şunu hatırlamak gerekiyor ki; kişi Mücahidlerden, yani kendi kardeşlerinden gelecek olan zorluklar konusunda da sabırlı olmak zorundadır. Mücahidler arasında iyi karaktere sahip olmayan ya da gerçek bir rehberliğin bağışlanmadığı kişileri ya da günahkar insanları bulacaksın. Eşyaların çalınabilir ya da sana kötü davranılabilir. Hatta ayrımcılığa uğradığını gözlemleyebilirsin ancak karşılaşacağın bu türde şeylere karşı sabırlı olmak zorundasın ve böyle durumlarla karşılaştığını bahane ederek Cihad meydanından geri dönmemelisin. Eğer durumun böyleyse, o takdirde ilk olarak oraya gitme nedenini bilmiyorsun demektir. Sen oraya Allah'ın sözünü en üstün kılmak için gittin; Allah'ın sözünün en üstün yapılmasını "gözlemlemeye" gitmedin. Evet, seni uyarıyorum sevgili kardeşim! Mücahid saflarında vahim meseleler gözlemleyebilirsin. Çünkü onlar sadece insandır ve İslam'ın temelleri konusunda bile cahil olabilirler(Cihada gelme nedenleri sadece Ümmet için duydukları endişe bile olabilir). Ya da daha kötüsü münafıklarla karşılaşabilirsin. Bu şartlar altında üzerine düşen, sadece kendi sorumluluğun neyse onu yapmaktır. Yani iyiliği emredip kötülüğü yasaklamalı, zulmedilen yahut zulmeden de olsa Allah rızası için kardeşine tavsiyede bulunarak yardım etmelisin. Sabırlı ol ve Mücahid kardeşlerinle karşılaşacağın meseleleri bahane yaparak geri dönme! Bu, Allah önünde geçerli bir mazeret değildir; ta ki liderlerinden açık bir küfür görene dek geçerli bir mazeret değildir. Liderlerinden açık küfür görsen bile Cihad sorumluluğu henüz üzerinden düşmez. O takdirde başka bir Cihad eden grup ararsın. Bil ki savaşan gerçek bir grubun bulunmayacağı bir zaman asla olmayacaktır. Eğer savaşan bir grup yoksa ve yalnız başınaysan "üzerine sorumluluk verilmezse de sadece kendinden sorumlu olacaksın."

Unutma hata İslam'da değildir fakat Müslümanlar hata yapar ve günahkar hale gelirlerse de İslam ve İslam davası tüm hatalardan beridir.

Bil ki Cihad masumdur ve Cihad sorumluluğunu üstlenenlerin yaptıkları hatalar ve kötülükler, Cihada mal edilemez. Bu hatalar daha ziyade Müslümanların nefislerinden kaynaklanan hatalardır. Bu yüzden

sen üzerine düşen sorumluluk ne ise onu görmelisin ve bu Cihadın imajını saflaştıracaktır.

Kardeşim gideceğin yerlerin kültürlerinin farklı olduğunu hatırla; o kültürler arasında bazı kötü şeyler bulabilirsin ve ayrıca kendi kültüründen farklı durumlarla karşılaşabilirsin. İşte tüm bu durumlarda meseleyi Kur'an ve Sünnete göre tartman gerekir. Kur'an ve Sünnetin prensiplerine sarıl, ona göre hareket et ve Kur'an ve Sünnete göre hareket etmeye çağır!

Bu nedenle sabırlı ol! Cihad meydanlarında karşı karşıya geleceğin ve farkında olmadığın bu gerçeklerle Allah'ın izniyle zor bir hayatla karşılaşacaksın. Bu yüzden ilk gününde Cihad alanlarına gitme nedeninin geri dönüş yapmamak olduğunu bil!

Takva, sevgi ve saygı; bu nitelikler, bir diğerinin üzerindedir. Eğer bu meziyetler, bir kimsede bir araya gelirse o kişiden keramet görülebilir. Dini işlerde liderlik ona verilebilir ve savaşlar bu kişiler nedeniyle kazanılabilir. Sayımızı ne kadar çok arttırmamız önemli değildir; fakat bu meziyetleri kendinde toplayan kişilerin sayıları önemlidir. Mesele sayı ya da nicelik değildir kalite ya da niteliktir. 313 kişinin (Bedir savaşı) dünyayı nasıl sarstığını görmüyor musun? Söylediklerimi teyit edecek olan olaylardan bahsetmeye kalkarsam konu oldukça uzayacaktır.

Bu nedenle tekrar tekrar hatırla ey bu asil yolda yürüyen yolcu! Hakikaten ne senin kasların ne de sahip olduğun materyaller seni güçlendirir ya da bu savaşları kazandırır; ancak takva, sabır ve iman seni güçlendirir ve savaşları kazandırır. Bu özelliklere sahip olmayan güçlü adamların bu yolda başarısız olduklarına şahid olundu. Bununla beraber bu özelliklerin kişinin kanı ve kemikleri ile karıştığında fiziksel olarak zayıf bir müminin 20 güçlü adamın yaptığı işi yaptığını gördük.

Eğer bu yolculuğuna hazırlanmak için bir şeylerini arttıracaksan o takdirde takva, sabır ve imanını artır! Böylesi kişiler ne kadar başarılıdır ve doğrusu tüm başarılar bu güzel özelliklerin lütfedildiği kişiler tarafından elde edilmiştir. Onlar karanlıkta ışık gibidirler ve yaşayan ölüler arasında yaşam kaynaklarıdır.

"Hasbunallahu Ve ni'mel Vekil". Bu sözler, Firavun ve Nemrut gibi muazzam güce sahip kralları titreten ve sarsan sözlerdir. Bu sözler küfür ordularının kalplerine korku getirdi. Bu sözler her bir harfine inanarak gerçek anlamda sarf edildiğinde ateşleri dondurdu, tağut ordularını korkuya sevketti ve kaçmaya zorladı. Başların üzerinde yükseltilen

kılıçlar korkudan düştü; denizler ikiye bölündü. Tüm insanlığın denetleyicisi olan Yüce Allah'a dayanan bir kişiye ne zarar verilebilir ki? Ordularını O'nun dışında kimsenin bilmediği Yüce Allah'a güvenen bir kişiye ne zarar verilebilir ki? Dilediği herşey "ol" demesi ile olan Yüce Allah'a bağlanan bir kişiye ne zarar verilebilir ki? Evet sevgili din kardeşim; güven sadece Yüce Allah'adır. Bil ki her şart altında yardımcı olarak kurtarıcı olarak koşulları sağlayan Yüce Allah sana yeter, bil ki tüm yaratıklara karşı Allah sana yeter!

Bu gerçek, kul tarafından tam olarak anlaşıldığında, en zor zamanda tüm inancıyla şunu söyledi: "Ey Ebubekir! Sen iki kişiden üçüncüsü olan Allah hakkında ne düşünsün?" Kılıçlar kafasının üstünde yükseldiği bir zamanda O, en ufak bir şüphe duymaksızın; "Allah beni kurtaracaktır" dedi. Devasa ordular sana karşı birleştiklerinde ya da tüm millet seni öldürmek için geldiğinde, seni kelepçeleyip hapse attıklarında ve seni bir mancınığa koyup kendi gözlerinle gördüğün bir ateşe, bir yıkıma atıldığın anda şüphesiz ki gözlerin seni aldatmayacağı anda bu sözler söylenmelidir. Zor zamanda müminlerin kalbi parladığında, iman ışığı kader hakkında tüm şüpheleri ortadan kaldırdığında ve tüm kuvvet ve gücün sadece Allah'a ait olduğuna, ateşin Allah'a ait olduğuna, tüm yaratılanların Allah'a ait olduğuna yakinen iman gerçekleştiğinde, işte o anda tam ve kesin bir inançla "HasbunAllahu Veni'mel Vekil" (Allah bana yeter, O güvenilecek olan ne iyi bir vekildir) denildiğinde ateş donar, tağutlar titrer ve küfrün planları El Kahhar'ın planı önünde başarısızlığa uğrar.

Amellerinde, ibadetinde ve inancında, bu en zorlu yolculukta her zaman bu bilinci taşımalsın. Bu yüzden ey sabırlı olan kul, Kur'an'ın manalarını ve sabırlı olmaya ilişkin Kur'an'da anlatılan kıssalar üzerinde derinlemesine düşün! Ancak Kur'an okurken yönteminde bir değişiklik yap! Kur'an okurken orada bahsi geçen olayları sanki kendin bizzat yaşıyormuş gibi ya da kim bilir benzer olayları yaşayabilecek bir kişiymiş gibi oku! Eğer Allah seni seviyorsa kesinlikte seni imtihana tabi tutacaktır. Oku! Bilmek, Allah'ın lütfettiği kullarının yoludur. Namazlarında günde en az 17 defa okuduğun Fatiha'da, Allah'tan onların yollarını sana göstermesi için dua ediyorsun. Allah'tan mümin kullarının yoluna seni iletmesini istedin! İşte bu, onların yoludur!

Yalnızken "la have vela kuvvete illa billah (Allah'tan başka yardımcı, O'ndan başka kuvvet sahibi yoktur) gibi sözler üzerinde düşün. Eğer bu

kısa cümlede özetlenen sözlerin anlamını gerçekten kavrarsan bunun çok güçlü bir anlamı olduğunu anlar ve kimseden korkmazsın. Ve bunu teoride değil pratikte fiili eylemlerle öğrendiğinde “tüm insanlar sana bir zarar vermek için bir araya gelse, Allah’ın senin için yazdığından dışında sana asla zarar veremez” sözlerinin gerçek anlamını anlayacaksın.

Ve bil ki bu söylediklerimin gerçek manası ancak cihad meydanlarında koşturmaya başladıktan sonra öğrenilebilir. Kati bir şekilde kendisinden hiçbir ödün verilmediği gerçek davete çağır! Ki şeytanlar davetten ödün verdirerek kendilerine pay çıkarmak isterler. Allah rızası için kan boğazına geldiğinde ve tereddüt duymaksızın “Millet-i İbrahim”in yolunda sebatkar durmanın dışında herhangi bir neden olmaksızın sevdiğin bir kişiden nefret acısını duyduğunda kimseden korkma ve Allah rızası ve hakkı söylediğin için meydana gelecek sonuçlardan korkma! Tüm dünya Şeytan’ın siperinde oldukları için sana karşı olsa da sen Rahman’ın siperindesin. Bu nedenle bu çeşit bir deneyimle karşılaşırsan Allah’a güvenmenin ve Allah’a dönmenin gerçek anlamını öğreneceksin. Yani amel ederek öğren!

“Şimdi ancak oldu Ya Ömer! (İmanın tamamlandı)” sözcükleri Ömer’e (r.a) söylendi. Bu sözler üzerinde düşünüldüğünde bu sıfattan boş kalplere korku getirebilir. Fakat rahmet peygamberinin (s.a.v) bu sözleri niçin söylediğinin üzerinde yeterince düşünüldü mü? Bu sözleri söylemesinin ardındaki gerçek neden seni evinden, servetinden, aileden çıkarıp Allah’ın sözünün en üstün olması için gayrete sevk edecektir.

Bu yüzden, Allah ve Resulünü (s.a.v) sevmek ve Allah yolunda cihad etmek, bu dünyadaki her şeyden önemlidir. Eğer kalplerimizde bu olmazsa, o takdirde Allah’ın üzerimize gelecek olan emrini beklemekle uyarıldık! Eğer dine sırtımızı dönersek ve bizi doğru yoldan saptırdıktan sonra yerimize getirilecekler hakkında Allah’ın bahsettiği ilk ve en önemli sıfat budur. “*Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, bilin ki Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir. Allah onları sever, onlar da Allah’ı severler. Onlar müminlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı güçlü ve onurludurlar. Allah yolunda cihad ederler. Bu yolda hiç bir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu, Allah’ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.*”

Bu yüzden bil ki; gerçek hicret, Allah ve Resulünün (s.a.v) sevgisi önünde servetinden, malından ve aileden sevdiğin her şeyi terk

etmektir. İşte yapman gereken gerçek hicret, en zor olan şey budur eğer bu hicreti yaparsan başarılı olabileceksin ve fiziksel hicretin zorlukları ve tüm imtihanlar gözünde daha kolay olacak.

Bu yola sarıldığın andan itibaren seni tehdit eden aileni kaybetmek, topraklarını kaybetmek ve her şeyin üstünde canını kaybetmek korkusu, artık senin için önemsiz olacak. Allah rızası için bu fedakarlıkları yapman gerektiğinde, bu fedakarlıkların yapmanın neden senin için bir sorun olmayacağını artık anlayacaksın. Ve gerçekten bu sevgi kalbinde yer ettiğinde dudakların, kanın ve bedeninin ve tüm organların onların gerçek sahibi Yüce Allah'ın sevgisi için kendilerini feda etmen için sana yalvaracaktır.

Gerçeği öğrendikten sonra sihirbazların Firavun kendilerini *"Şimdi andolsun sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve mutlaka sizi hurma dallarına asacağım. Hangimizin azabı daha şiddetli ve daha kalıcıymış, mutlaka göreceksiniz"* diye tehdit ettiğinde;

Sihirbazlar tereddüt etmeden şöyle dediler: *"Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla tercih etmeyeceğiz. Artık sen vereceğin hükmü ver. Sen ancak bu dünya hayatında hüküm verirsin."* Şüphesiz ki biz; günahlarımızı ve bize zorla yaptırdığın sihri affetmesi için, Rabbimize inandık. Allah'ın vereceği mükâfat daha hayırlı ve daha kalıcıdır."

SubhanAllah! Nasıl bir sevgi ve fedakarlık duygusuna sahiplerdi! Onlar Allah rızası için her şeylerini kaybetmeye, canlarını bile feda etmeye hazırlardı! Organlarının kesilecek olması, kemiklerinin kırılacak olması, hayatlarını kaybedecek olmaları toplum nezdinde statülerini kaybedecek olmalarının onlar için hiçbir önemi yoktu! Onların çekecekleri acıları gerçekten anlayabilir misin? Soğuk testereler uzuvlarını kesmek için bedenlerinin üzerine getirildiğinde? Çarmıha gerilirken kolları ve ayaklarında çelik çivilerle çakıldıkları anda duydukları acıyı hayal edebilir misin? Onlara deliler oldukları söylenerek tüm bu işkenceler onlara yapıldığında? Sana vaat edilen konumunu ve statünü kaybettiğinde nasıl hissedersin düşünebilir misin? Tüm bunları hakikat yolunu kabul ettikten sonra saniyeler içinde terk edebilmek?

Ancak halen onları kararlı, sebatkar, sabırlı ve hoşnut olarak görüyoruz! Neden? Bütün bunların ardındaki neden nedir? Çünkü Allah'ı kaybedecekleri, kesilecek, ezilecek her şeyden çok daha fazla sevdiler! Daha İslam'ı kabul ettikleri ilk anda sahip oldukları şeylerin ve Firavun tağutunun vaat ettiği her şeyin Allah için duyulan sevgi ile

kıyaslandığında bir hiç olduğunu ve Allah'ın kendilerine vaat ettiği şeylerle kıyaslandığında bir hiç olduğunu anladılar! Asil kalplerine gerçek Allah sevgisi girdikten sonra imanlarını herhangi bir şey sarsar mı? Elbette Hayır!

Ve bu insanların Allah'ın birden çok kez överek Kur'an'da bahsettiği kişiler olduğu gerçeği üzerine hiç düşündün mü? Bu yüzden söyle bana, en iyi hatırlananlar kimlerdir? Her ne kadar onların kucakladıkları bilgi çok olmasa da azim, kararlılık, sabır ve takvalarından dolayı Allah'ın dininde kendilerini takip etmemiz için cesaretlendirildiğimiz ve teşvik edildiğimiz emsaller oldular. O zaman kızıl kanları ile hikayelerini yazdılar, şimdi ise asil kitabımızda aramızdaki altın gibi ışıldıyorlar.

Evet sevgili kardeşim; eğer bu zorlu ancak asil yolda sebatkar kalmak istiyorsan ve namazlarında daima Allah'a dua ederek niyazda bulunduğun "*Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberlerle, sıddıklarla, şehidlerle ve iyi kimselerle birliktediler. Bunlar ne güzel arkadaşlar*" ayetinde bahsedilen kişilerden olmak ve onlara katılmak istiyorsan o takdirde kendini o seviyeye yükselt ve onlar gibi ol! (Sıddıklar: Peygamberlerin ilk takipçileri ve onlara en çok inanlar, Ebu Bekir Es Sıddık (r.a) gibi)

Gerçeği bildikten sonra artık sarsılma! Şüphe etme! Mermiler senin parçalasa da, sevdiğin ve itina gösterdiğin bedeninin üzerinden kanın aktığını görsen de! Ve hatta eşini ve çocuklarını, varlığını ve statünü kaybettiğini görsen de... İnsanlar seninle, "bu adam delirmiş diye alay etseler de"... Sarsılma ve şüphe etme. Tüm bu zorluklarla karşılaşsan da ey Allah'ın kulu; asil selefin yolunda Allah ve Peygamber aşkıyla ilerle! Allah'a ve Peygamberine her şeyin önünde öncelik ver. O takdirde yukarıda belirttiğim gibi sana yönelik imtihanlar, senin için önemsiz olacaktır ve Roma Kralı, içerisine atmak için yağ kızdırıldığında kendisine; "seni kaynatabileceğim korkusundan mı ağlıyorsun?" dediğinde sahabenin verdiği cevabı vereceksin. O sahabe öyle bir söz söyledi ki, kendi tahtı üzerindeki kralı sersemletti! "Hayır, hayatımı kaybedebileceğim korkusundan ağlamıyorum. Ağlıyorum çünkü Allah uğruna adayabileceğim sadece bir canım var. İsterdim ki yüzlerce canım olsun da hepsini bir olan Allah uğruna feda edeyim"

Allah u Ekber! Onun için bir can vermesi yeterli değil? Bu asil sahabe için bir defa çekeceği büyük acı yeterli değil. "Hayır, o yeterli değil" dedi. O, Allah yolunda yüzlerce canını vermeyi tercih ettiğini söyledi!

Ruhunda Allah sevgisi ve Allah için fedakarlık yapma arzusunun bir araya geldiği kimsedeki farklılığa bak!

Evet, bunlar tüm dünya sevgisinden, kendi canından Allah sevgisi için hicret eden kalbe sahip olan örnek insanlardır. Ve Ebu Zer El Libi(r.h), kendisini örnek almamız için çok uzak değildir.

Ve şu sözler onlar hakkında söylenmedi mi?

Kim iman eder de ("Rabbimiz sadece Allah'tır") ve kendini düzeltirse (yani Allah'ın yasakladığı her tür kötülük ve günahattan uzak durarak Tevhidi İslam akidesi üzerinde sebat eder de Allah'ın emrettiği her tür iyi ameli yaparsa), onlara korku yoktur ve onlar mahzun da olacak değildir."

Evet; sevgili kardeşim. Bunu öğrenmek için Allah ve Peygamberinin niçin en çok sevilmesi gerektiğini bilmelisin. Nitekim tüm hayatını Allah ve Peygamberi için feda etmeyi tercih etmelisin? Kendim için konuşmam gerekirse; bu gerçeği anlamam için sana rehberlik edecek kapasitede bir kişi olmayabilirim. Bu gerçek, amelsiz öğretilemez ve Allah yolunda gerçekten zorluklarla karşılaşmaksızın anlaşılabilir.

Sahip olduğum yetersiz deneyimim ve bilgimle sana şunu söyleyebilirim: Çünkü O(s.v.t), senin yaratıcındır. Seni yoktan var edendir. Sana her şeyi veren O'dur. Sen ise ona hiçbir şey veremezsin. O seni mükemmel bir biçimde yarattı ve sana İslam'ı seçti. Müslümanlar arasından seni seçerek bu asil hicret ve cihad yoluna yöneltti ki huriler ve cennette 100 derece ile zaten bildiğin ödüllerle ödüllendirsin. (bunun üzerinde derin düşün) Sen başlangıçta O'na aitken ve O'nun sevdiği yaratıkları arasında olmak için gerçekten doğru olmanın yollarını ararken O, sana her türlü bağışlığı lütfedendir. Sendeki bu sevgi ve Allah'ın rızasını kazanma arayışıyla eğer O, senden razı olursa seni cennet ile ödüllendirecektir. Ve bu sevgi sana ancak, Peygamber(s.a.v)'e karşı sevgin bu dünyadaki her şeyden önde olursa ancak verilir. Allah ve Peygamberinin emirleri söz konusu olduğunda tüm işleri bırakmak ve her şeyi feda etmek zorundasın. "Bahsedilen 8 şey" gibi herhangi bir şeye Allah ve Peygamber (s.a.v)'den daha fazla önem vererek itaatsizlik yapmamalısın.

Resululullah(s.a.v)'in sevgisi için... Çünkü Allah sevgisi ancak Allah'ın elçisini sevmek ve O'na tabi olmakla, O'nun yolundan gitmekle kazanılabilir. Ve eğer herhangi bir şeyi Allah ve Resülü (s.a.v)'nden fazla seversen kamil imana ulaşamazsın. Ve Peygamber(s.a.v)'in getirdiği her şeyi takip etmeyi, benimsemeyi arzulamadığın müddetçe müminler

olarak tanımlanan insanlar arasında sayılamazsın. Sonuç olarak şu söylenebilir ki; bu mesele teorik olarak anlaşılabilir. Daha ziyade Allah ve Peygamber sevgisi Allah'ın kimi dilerse ona verdiği bir ödüldür.

Yani bu başlı başına bir amaçtır. Diğerleri ise bu hedefe ulaşmak için bir yoldur. Bunu iyi düşün!

“Seni evinden çıkararak neden Allah sevgisidir, amacın bu iki temeli yerine getirerek O'nun rızasını kazanmak olmalıdır...”

“İslam'ı getirmek için demokrasiye katıldım!” İslam'ın anlamıyla çelişen ne tuhaf bir sözcüktür. Yani Allah'a ibadet etmek için pek çok ilaha ibadet ediyorum diyor! Bu mantıklı mıdır? Ancak bu tür ideolojilere sahip insanlar İslam Ümmeti içinde hiç de az değildir. Bu testte bırakın genel kitleyi alimler dahi şeytanın kendileri için güzelleştirdiği bu tuzağa düştüler.

Yukarıdaki alıntı, şu misale benzer: Örneğin “Müslümanları savunmak için avukat oldum”; “Polise katıldım ki tutuklanan Müslümanlara yardım edebileyim” ya da “mürted rejimlerin baş müftülük görevinden ayrılamam çünkü şeytan bir alim bu göreve gelebilir”; “bu mürted rejimlere İslami dernekler vs.. ile kayıt olmak zorundayız ki böylece zorluk olmadan kitlelere ulaşabilelim”; “Hintli vs.. düşmanlara karşı cihad etmek için bu mürted rejimlere katıldım” ve buna benzer pek çok söylemin bugün bu hanif “İbrahim Milleti”nde bir salgın olarak yayılmakta olduğunu görüyoruz.

Ey Allah'ın sözlerinin en üstün olması için uğraşan kişi! Bu yollar ve delalet içine niçin pek çok kişinin saplanıp kaldığını hiç düşündün mü? Bunun nedeni önceliklerimizi karıştırmaktır. Bunun nedeni hangi meseleye diğeri üzerinde öncelik vereceğimizi görmezden gelmek ve bu konuda cahilliğimizdir. Çünkü İbrahim Milleti'nin ne olduğu konusunda anlayışımız kıttır. Çünkü inancımızın inşa etmek zorunda olduğumuz temeller ile ilgili anlayışımız kıttır.

Ey Allah'ın kulu! Bil ki kalbinde ve amelinde olması gereken şey, kendisinin üzerine hiçbir şey öne sürülemez olan temel amaç olan Allah'ın rızasını kazanmaktır. Çabalayacağın, savaşını vereceğin, kan vereceğin, kan dökeceğin, ağlayacağın amacın bu olmalıdır. Yani Allah'ın rızasını kazanmak. Eğer bu sende yoksa; yaptığın, yapmakta olduğun her amelinde eğer bu nitelik yoksa amellerin boşa gidecek ve haklarında şöyle söylenen kişiler arasında olacaksın.

" Çalıştı (dünya hayatında Allah'ın yanında diğer ilahlara da ibadet ederek sıkı çalıştı), yoruldu (Ahirette küçük düştü ve aşağılandı).

Ey Muhammed (s.a.v) de ki: "Amelce en çok ziyana uğrayanları size haber vereyim mi?"

Onlar iyi iş yaptıklarını sandıkları halde dünya hayatındaki çabaları kaybolup giden kimselerdir!

"Sadece Allah sizden razı olursa Cenneti hak eden kullardan biri olabiliriz. Bizleri Cennete sokacak olan amellerimiz değildir. Eğer Allah bir kişiden razı değilse, o kişi cehennem ateşini hak edecektir. Ve hiç kimse Allah'ı bir şey yapmaya zorlayamaz. O zorlamalardan beridir, O dilediğini dilediği zaman yapandır. Ve bu anlama tanıklık eden pek çok deliller vardır. Şöyle ki; Allah'ın köpeğe su veren fahişeyi bağışlaması yine "Allah seni asla affetmeyecek" diyen rahibi cezalandırması" vb.

Allah'ın rızasını kazanmak için yapılacak pek çok amel vardır. Allah'ın rızasını kazanmak için uyulması gereken emirler vardır. Yukarıda belirttiğimiz gibi daha fazla öncelik vermemiz gereken konuları daha az önceliği olan meseleler üzerinde tutmalıyız. Eğer daha az öncelik vermen gereken konulara daha çok öncelik vermen gereken konular üzerinde öncelik verir ve o yoldan gidersen amellerinin reddedilmesi mümkündür.

Allah'ın rızasına nail olmak için ilk temel tüm peygamberlerin gönderildiği nedene, dostluk ve düşmanlığın dayandığı nedene dayanır. Bu üzerinde Maslahatın (yarar) kabul olmadığı temeldir. Zaten bu temeli ihlal ettikten sonra bizim insan beynimizdeki tüm maslahatlar başlı başına bir mefsedettir (zarar). Aksine bu kendi içinde maslahattır. Bizim çağrısını yaptığımız her şeyin temeli budur. Yani "ibadetlerin her çeşidini sadece Allah'a yapmak ve sadece Allah'ın kanununu, Allah'ın sistemini kabul edip uygulamak. Allah'tan gelmeyen tüm sistemleri ve kanunları reddetmek ve kendimizi onlardan uzak tutmak. Bu usüllere çağırmak ve dostluğumuzu ve düşmanlığımızı bu temele dayandırmak." "And olsun biz her ümmete" yalnız Allah'a kulluk edin ve Tağut'tan kaçının" diye Peygamber gönderdik."

Şimdi yapacağımız tüm amellerimizde bu iki temel uygulamamız gerekir. Namazımızdan haccımıza ve cihadımıza kadar tüm amellerimizin bu temel doğrultusunda olması gerekir. Yaptığımız, yapacağımız evliliklere, kurduğumuz, kuracağımız dostluklara,

uygulayacağımız İslami sistemden, yemekten sonra yaptığımız dualara kadar her şey bu iki temel üzerine dayanır.

Ve şimdi sahabenin söylediği şu sözlerinin çok açık bir görüntüsüne sahip olacaksınız: “Allah’ın insanlar arasında seçtiği bir ümmetiz. Allah bizi insanların kulu olan kölelerden Rabbin kulu olmaya, hayattaki tüm zulüm ve baskı yollarından İslam adaletine, dünyanın küçüklüğünden dünya ve ahiretin çokluğuna ve genişliğine çıkardı.”

Bu dinin iki temelini sahabenin nasıl uyduğunu gözlemle. Sahabenin Allah’ın bize rehberlik ettiği ve bizim üzerinde hiçbir kontrolümüzün olmadığı dediği noktalar üzerinde iyice düşün. Böylece İslam’ın sarıldığımız bu kısmı “Tevfik”tir. İslam’a sarılan bir kişinin bu dinden olmayan diğer insanlardan farklı olarak nasılda özel bir görev yüklendiği noktasına dikkat et. O, Allah’ın kendisi üzerine yüklediği asil bir görevdedir. Ve onun vazifesi, insanları şirkin karanlığından tevhidin aydınlığına çıkarmak ve İslam sisteminin tüm sistemlerin üzerinde en üstün ve hakim olması için mücadele etmektir.

Ve bunun bir sonucu olarak Allah(c.c.), baskının her çeşidini sona erdirecektir. Ve böylesi bir kişiye dünya büyük gelecek ve ahireti hissedecektir. Bunun gerçek anlamı şudur; Ben kendim halen İslam ışığının solmuş olduğu bu karanlık toplumdayken siz sevgili kardeşlerime İslam’ın ışığından bahsetmek için mücadele ediyorum ama bunu kendi hayatlarını insan yapımı kanunların kısıtlamalarından ve zincirlerinden ve tağut sisteminin dışında harcayanların dışındakiler hakiki anlamda anlayamazlar. Kur’an ve Sünnetin öğretimi altında ve Şeriatın gölgesi altında ne kadar huzurlu ve tatlı bir hayat içindeyiz. Kafirlerin saldırılarından korksak da, ve hatta açlık ve kıtlığa uğramak zorunda kalsak ta silahlarımız İslam’ın uygulandığı o yerlerde bizi asla terk etmeyecek. Üstünlük ve hakimiyetin sadece Allah’ın sistemine ait olduğu bir yerde yaşamak ne kadar hoş ve tatlıdır. Çocuksu anlayışa sahip domuzlar tarafından yapılan o kanunlardan uzak ve insanların birbirlerine ibadet etmedikleri bir hayatı yaşamak ne kadar da güzeldir. İşte bu dünya bereketidir. İşte bu bir başarıdır.

Artık düşünce kapsamın bu temiz ve açık yola yönelik olduğunda Peygamberimiz(s.a.v)’in söylediği şu sözlerin gerçek anlamını anlayacaksınız: “Ey insanlar ‘La ilahe İlla Allah’ deyin zafer kazanacaksınız, Arap ve Arap olmayan diyarları fethedeceksiniz ve Arap olmayanlar da sizin hayat yolunuzu izleyecekler”. Bak, cihadımızı

nasıl da bu iki temele dayandırmakla kalmadık ayrıca bu iki temelin uygulanmasına da dayandırdık. Ve ayrıca bu asil dine girdiğimizde aldığımız ilk nefesimizden ölüm anına kadar son nefesimize amellerimiz bu iki esası, bu iki temeli uygulamak ve yerine getirmek doğrultusunda olmalıdır.

Ve amellerimiz bu iki esası uygulamak doğrultusunda olmalıdır hatta Allah'ın müjdelediği dünyevi sonuçları elde ettikten sonra bile amellerimiz bu iki temeli yerine getirmek üzerine olmalıdır. *"Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaadde bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir."*

Bu yüzden 'La ilahe İlla Allah' başlangıçtan sonuna kadar mücadele etmemiz gereken amaçtır. O, dünya ve ahirette tutduğumuz sözdür.

"Allah, iman edenleri hem dünya hayatında hem de ahirette sabit bir sözle sağlamlaştırır, zalimleri ise saptırır. Ve Allah dilediğini yapar."

Bu esasa göre cihad etmelisin! Bu yolda yürümelisin! İnsanları bu yola davet etmelisin ve dostluk ve düşmanlığını buna göre yapmalısın.

İbrahim'de ve onunla birlikte bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine, "Biz sizden ve Allah'ı bırakıp taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar, sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir" demişlerdi. Yalnız İbrahim'in, babasına, "Senin için mutlaka bağışlama dileyeceğim. Fakat Allah'tan sana gelecek herhangi bir şeyi önlemeye gücüm yetmez" sözü başka. Onlar şöyle dediler: "Ey Rabbimiz! Ancak sana dayandık, içtenlikle yalnız sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır."

Seni evinden çıkararak neden Allah'a olan sevgindir, amacın bu iki temeli yerine getirerek O'nun rızasını kazanmak olmalıdır.

Ümmet için, onurları çiğnen kız kardeşlerin için, evlerini terk etmek zorunda bırakılan aileler için ve evleri gözlerinin önünde yerle bir edilenler için ve hayvanlardan daha kötü bir şekilde kafeslere, zindanlara atılan ve hayvanlardan daha aşağı muamelelere maruz bırakılan Müslüman mahkumlar için ve doğuda ve batıda gece gündüz öldürülen Müslümanlar için taşıdığın üzüntü ve kaygı, her Müslümanın

taşması gereken asil bir endişedir(eğer bu endişe ve kaygı bir kişide yoksa, o takdirde o kişi imanı kaybettiğini ciddi olarak düşünmelidir).

Ancak onların felaket ve acılarına bir çözüm getirmek istiyorsan bu iki amacı gerçekleştirmek için çabalamalısın. Sonuç bu iki esasın uygulanmasına bağlıdır. Ya da bir keçiyi bir kurttan kurtarıp bir başka kurda emanet etmek ve bir Tağut'a karşı bir başka Tağut'un üstün olması için mücadele etmekle ömrünü boşa tüketeceksin.

Bu nedenle cihad ve hicret yolunda olan sevgili kardeşim; bu iki temele sıkı sıkıya sarıl! Sıkı sıkıya tutun! Hiçbir ödün verme! Amacın ne hilafeti getirmek, ne cihad ne de hicret etmek değildir. Ancak bu saydıklarım bu iki esası yerine getirmekle elde edilecek olan kazanımlar, getiriler ve meyvalardır. Bu yüzden bunları birbirine karıştırma! Hedefin ya da amacın sonuçlarını hedef ya da amacın kendisi yapma! Yahut hedefe ulaşmayı hedefin kendisiyle karıştırma! Şeriatı uygulamamaların yanı sıra hicret ya da cihad etmedikleri için nasılda tüm ümmetin yandığına bir bak! Ve Kıyamet Günü'nde neden bazı peygamberlerin tek bir takipçisi olmadan gelecekleri gerçeği üzerinde düşün.

Ve ayrıca Allah'ın *"büyük başarı elde ettiklerini"* söylediği kişiler (Ashab-ı Uhdud) üzerine iyice düşün.

Diğerlerinin duyguların üzerinde avantaj elde etmesine izin verme. Aksine yukarıda söylemeye çalıştıklarımı anla! Ve kanını 'hakiki ağaç' için ver. Bazen kan vermek zor değildir, ancak kanını doğru yere vermek zordur ve doğru bir amacı gerçekleştirmek zordur.

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e itaat edin ve sizden olan ulu'l-emre (idarecilere) de. Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resûlüne arz edin. Bu, daha iyidir, sonuç bakımından da daha güzeldir."

"Gerçekten sözlerin en doğrusu Allah'ın sözüdür, yolların en iyisi Muhammed (s.a.v) yoludur, dinde en kötü şeyler sonradan uydurulanlardır..."

Hayatımızın her bir meselesinde, yolumuz ve rehberliğimiz sadece Allah'ı ve Peygamberini (s.a.v) izlemek olmalıdır. Böyle yaparak huzur ve kurtuluşu bulacaksınız. Bunu izleyerek tüm başarıları elde edeceksin. Allah neyin bizim yararımıza olduğunu, neyin zararımıza olduğunu en iyi bilir; biz bilemeyiz.

"Cihad (Allah'ın davası için kutsal savaş) hoşlanmasanız da size emredildi ey Müslümanlar! Ve belki hoşlanmadığınız bir şey sizin hakkında hayırlıdır ve

hoşlandığınız bir şey de yine sizin hakkınızda şerdir. Allah bilir siz bilmezsiniz."

Ey Allah'ın Sözü en üstün olsun diye mücadele eden, çabalayan! Bilgini sadece Allah'a dayandır! Biz bilmezken Allah bilir; O bizim yaratıcımızdır ve yaptığımız her şeyin netice ve sonuçlarını O bilir.

Bil ki Allah, bizim için yanlış ve zararlı olan her şeyi bize yasakladı bizi uyardı. Çünkü Allah, yaptıklarımızın bizim için olan acı sonuçlarını bilir. Kendi gözümüzle gördüğümüz yol bizim için müreffeh ve kolay olsa bile Allah'ın emir ve yasaklarını gözet.

Yine Allah, bizim için bu dünyada ve ahirette iyi olan şeyleri bize emretti. Kendi gözümüzle kan ve zorlu imtihanlarla dolu olduğunu görsek de O'nun emirlerini yerine getirdiğimizde elde edeceğimiz sonuçların meyvelerini O bilir.

Bu yüzden bunu, yaptığın her şeyde bir ölçü olarak al!. Bil ki eğer Allah sana bir şeyi emrediyorsa soru sormaksızın ya da ödün vermeksizin emirlerini yerine getirmelisin.

Ve eğer belirli nedenlerden ötürü mevcut durumda Allah'ın emirlerinin yerine getirilmesinin akıllıca olmadığını düşünüyorsan yanlış düşüncede olduğunu bil! Allah'ın emrettiği her şey insanın yararınadır. Allah ve Peygamberinin (s.a.v) söyledikleri ile çelişen aciz zihninden kaynaklanan düşüncelerin hepsi de zararınadır. "Allah bilir ancak siz bilemezsiniz".

Bu özellik, dava ile meşgul olan pek çok kişide en çok görünen sapmalardan biridir. Bu tür kişiler, Allah'ın sözlerini en yüksek yapmak için kendilerinin ve şeyhlerinin teorilerinin Peygamber (s.a.v) ve Sahabenin izlediği yoldan daha iyi olduğunu düşünürler. Onlar kendi teorilerinin bilgelik ve akıl dolu olduğunu düşünürler çünkü 'Hikmetlerinin' kendilerini insanlarla ve tağutlarla karşı karşıya gelmekten engellediğini düşünüyorlar. Ve onlar hakikat üzerinde olduğu için tutuklanan, hapsedilen, dövülen ve öldürülenlerden olanları, Peygamber (s.a.v) ve ashabının yolunu, İbrahim milletinin açık yolunu izleyenleri eleştirirler. Ve hatta düşmanlarına bile ilham olan bu güçlü kahramanlar yüzünden, bu şer alimlerin yalanları görünür hale gelir ve bu şerli alimlerin yalanları çıplak bir şekilde ortaya çıkar. Ancak bu şerli alimlerin düşünce ve tezgahları olan bu teoriler, sadece onların 'müreffeh' hayat yolunu korumaya yaramaktadır.

Onlar, Allah yolunda hiçbir şeyi asla feda etmek zorunda olmadıkları bir yol haritası tasarlayabilirler. Böyle 'bilgece' bir harita ile varlıklarını, lüks

arabalarını, saraylarını, güzel parfümlerini, mürted rejimlerdeki üst konumlarını ve Allah'ın düşmanları ile dostluklarını koruyabilir ve kurtarabilirler.

Hatta 'bilgece' bir yol olarak kapitalizm, demokrasi gibi küfür sistemlerini benimseyebilirler ve hatta bu 'meşru' rejimlerle (onlar öyle öyle kabul eder) her türlü çatışmadan kaçınmak için partiler ve dernekler adı altında Tağut rejimlere kayıt olabilirler.

Ve eğer onlar bu tağutların dışları ile karşı karşıya kalan ve Allah'ın kendisine emrettiğinden hiçbir ödün vermeyen, Allah ve Resulullah'ın (s.a.v) bir dönüm noktası olarak kendisi için koyduğu yolu takip eden bir Müslüman görürlerseonu eriştirmeye başlarlar ve ona daha iyi sonuçlar getirecek olan kendi 'bilge' yöntemlerinin farkında olmayan bir ahmak ve bir kişi rolü biçerler(ki aslında alacakları tek sonuç tağuta daha fazla kölelik yapmak ve Müslümanların daha da aşağılanması olacaktır). Elmas gibi kesilen sahte bir parça cam, bir süre gerçek elmas gibi görünür ancak eninde sonunda açığa çıkar.

Onların iyi sonuçlar dedikleri şey gerçekte az bir miktar bir dirhem ve dinar almak için açık delilleri saklayarak bu tağutlar için yapmak zorunda oldukları köleliktir ve böyle yaparak verdikleri ödün, onları bu dünyada tağutun ve kanunlarının bir kölesi yapar ve ahirette de aynı tağutların peşinden sürükleneceklerdir. Ve onların bu yöntemleri fani olan bu dünyada kısıtlı bir süre onların hayatlarının refahını muhafaza ederken Müslümanlar ise dünya çapında acı çekmektedir.

Bu şeytani alimler, şerli alimler Tevhid ve Cihad erleri olan kardeşlerin ilim sahibi olmayan sadece 'kör hamaset' sahibi gençler olduğunu, onların dar görüşlü ve sabırsız olduklarını (aslında Ümmetin üzerine düşen şartlara denk gelen yapılması gereken sorumluluklara göre 'davranmama', Cihad gibi daha önceliği olan sorumluluğunu terk edip yerine çalışma ve eğitim görme gibi kendi çıkarlarına göre hareket etmek demektir) söylerler. Allah'tan, üzerimize yüklediği sorumluluklar için bize yardım etmesini niyaz ederiz.

Ey kardeşim Allah'ın beyinsiz olarak nitelediği kişiler arasında olma!

Bir takım kendini bilmez beyinsiz insanlar "onları (Müslümanları) yönelmekte oldukları Kibleden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: Doğu da Batı da Allah'ındır. Allah dilediği kimseyi doğru yola iletir.

Allah'ın emirleri ulaştıktan sonra bu söylem herkesi işaret eder. O kişi ki Allah'ın en bilge söylemine karşı kendi aciz beynine öncelik verir. Ve o

cahil beyni ile bu neden böyledir, böyle değildir diyerek bahane üretmeye başlar? Arzularının aksi yönde olan deliller kalbindeki maraz nedeniyle açık hale gelmeyen bu tür yoldan çıkmış insanlarda tam teslimiyet söz konusu olmaz.

“Ama hayır! Rabbi tarafından, onlar kendi aralarındaki tartışmada seni hakem yapana ve senin verdiğin karara içlerinde hiçbir sıkıntı duymayana kadar iman etmiş degillerdir.”

Ancak aksine bizim yolumuz şu olmalıdır:

Gerçek müminler, aralarında hüküm vermesi için Allah'a (Kitabına ve Sözlerine) ve Resulullah'a (s.a.v) çağrıldıklarında şöyle söylerler "İştittik ve itaat ettik". Ve işte böyle diyenler bahtlılardır (Ebediyen Cennet'te yaşayacaktır).

Ve şunu bilmek zorundayız ki seçim şansımız yoktur. İtaat etmeli ve tüm işlerimizi Allah'a ve Resulullah'a (s.a.v) götürmeliyiz:

"Bir mümin ve mümine, Allah ve Resulu bir konu hakkında karar verdi mi o konu üzerinde herhangi bir seçin şansına sahip değildir. Ve her kim Allah'a ve Resulüne isyan ederse o gerçekten doğru yoldan sapmıştır."

Ve biz asla şöyle diyenler gibi olmamalıyız:

"Onlar (münafıklar); 'Allah'a ve Resulüne iman ettik ve itaat ettik' derler ancak onlardan bir grup gerisin geriye döner, onlar mümin degillerdir."

"Aralarındaki bir mesele için Allah'a ve Resulüne çağrıldıklarında, onlardan bir grup reddediyor ve yüz çeviriyor!"

"Ancak eğer mesele onların lehine ise o takdirde istekli bir şekilde itaat etmeye gelirler."

"Onların kalplerinde bir hastalık mı vardır? Ya da Allah ve Resülü'nün kıyamet gününde onlar hakkında yanlış karar verecekleri konusunda şüphe veya korku içindedirler. Hayır, onlar zalimlerin (müşrikler, münafıklar ve günahkarlar vs..) ta kendisidir. "

Yukarıdaki ayetlere dayanarak, bizim başvurmamız gereken tek kaynağın Kur'an ve Sünnet olduğunu bilmelisin. Her kim Kur'an ve Sünnet yolunda ise o doğru yoldadır. Her kim Kur'an ve Sünnet yolunda değilse, o yanlış yolda ve delalettedir.

Allah ve Resülü karar verdikten sonra biz sağımıza ve solumuza asla bakmamalıyız. Kur'an ve Sünnetin açık tertemiz rehberliğinin yanında bir delalet yolu arayışı içinde asla olmamalıyız. Hatta neden bu yükümlü kılındı ve bu yükümlü kılınmadı diye de asla sormamalıyız. Bu düşünce ve hareket tarzının hayatımızın her yönünü kapsadığını bilmeliyiz.

Bu yüzden Ey Rahman'ın kulu; eğer Allah'ın sözlerini en üstün yapmak için bu asil yolda yürümek istiyorsan, Kur'an ve Sünnete tavizsiz bağlılığı hayat yolun yap! Ellerin de bir delil olmayan, bir delile dayanmayan genel kitlerinin söylediklerine aldırış etmeksizin Allah ve Peygamberinin (s.a.v) söylediklerini izle! Bilgini her şeyi bilen Allah'a bırak! Eğer Allah ve Resulü'nün yolunu izlersen sana rehberlik edilecektir. Ve kesinlikle amacına ulaşacaksın.

Peygamber (s.a.v) hayatta iken bile İslam devletini kurduğu gerçeğini görmüyor musun? İslam'ı getirmek için O'nun rehberliğine dayanmayan insanlar bu mücadele tarihinde var mıdır? Davet ve tebliğ alanında hedeflediklerimizi başarmamız için en iyi yöntemi Peygamber (s.a.v) bize gösterdi.

Peygamber(s.a.v)in' bu zorlu yolda attığı her bir adımda Allah'ın O'na nasıl yol gösterdiğine bak ve üzerinde düşün! Ve Allah'ın bu yolu Peygamber(s.a.v) ve ashabı için nasıl temizlediğini gör! Öyle ki şimdi bu yolda yürümek zamanımızın çoğu insanı tarafından yanlış anlaşılmaktadır. Allah'ın böylesine disiplinli, asil bir grubu nasıl ortaya çıkardığını gör ve Allah'ın toplumda vuku bulan tüm hastalıkları ve tedavisini nasıl açıkladığını bak. Allah'ın sadece kendi rehberliğinin izlenilmesi gereken tek gerçek rehberlik olduğunu nasıl açıkladığına bak! Kur'an'da Allah'ın *"kendi arzularına uyanlar"* ve *"kendilerine gelen ilmin ardından kendi arzuları peşinde koşarsanı, o takdirde zalimler arasında olursunuz"* dediği kimselere bak!

Ve Allah, Peygamberinin (s.a.v) hakikat üzerine olduğunu garanti ederek kafirlerin tabiatı hakkında O'na tavsiye de bulundu: *"istediler ki yumuşak davransın, böylece onlar da yumuşak davransınlar."*

Bu nedenle Allah, sözlerini en yüce yapma mücadelesinin her bir adımında Peygamberine(s.a.v) rehberlik etti. Bu nedenle bil ki; bu mesele, tevfik meselesidir. Bu yüzden şiddetli mücadelerde attığın her adımda Allah'ın ve Resulü(s.a.v)'nün rehberliğini izle! Ve inşallah senin alacağın netice onların aldıkları netice gibi olacaktır. Bu konuda şüphe yoktur. İki ile ikiyi topladığımızda asla üç veya beşi değil de daima dört neticesini elde edeceğimiz gibi kesindir. Bu nedenle bu şekilde düşün! Eğer hesaplamamızda fark olursa, sonuçta farklı olacaktır. ' bu yüzden ancak onların (sahabe) yaşadığı gibi yaşarsak onlar gibi zafer kazanacağız.'

“İşte o peygamberler, Allah’ın doğru yola ilettiği kimselerdir. (Ey Muhammed!) Sen de onların tuttuğu yola uy.”

“İşte bu, benim dosdoğru yolum. Artık ona uyun. Başka yollara uymayın. Yoksa o yollar sizi parça parça edip O’nun yolundan ayırır. İşte size bunları Allah sakınasınız diye emretti.”

Ve bu konu altında bazı noktaları eklemek istiyorum. *“Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm’ı seçtim.”* sözü üzerine nasıl hareket etmek gerektiğinden, nasıl tavsiye ve öğüt vermemiz gerektiğine, ya da nasıl uygulamamız gerektiğine İslam’la ilgili her şeyin yukarıda da belirtildiği gibi mükemmel olduğu, mükemmelleştirildiği demektir. İslam’a eklenmesi gereken hiçbir şey yoktur ve *“Rabbin unutkan değildir.”*

Peygamber(s.a.v)’in rehberliği kuşkusuz en iyi rehberliktir. Bu yüzden hayatının her yönünde bunu öğren! Peygamber(s.a.v) ve sahabenin yolunu izle ve yaptığın her şeyde bir milim bile farklılık olmaksızın onların yaptıklarını yap! Eğer aynı neticeleri görmek istiyorsan bunu yap! Ancak bugün pek çok mesele hakkında İslam’dan gelmeyen ya da İslam’ın ilk nesillerinin izledikleri yoldan farklı olan pek çok şeyi benimsediğimizi görüyoruz.

Bir örnek olarak bizim eğitim ve öğretim sistemimizi ele alalım. Bu müfsid sistemlerin bugün Müslümanlar tarafından benimsenmiş olduğunu ve Müslümanların nasıl da eğitim öğretim bağlamında kafirlerin yöntemlerini izlediklerine görürsün. Sonuçlar felakettir ve verimli de değildir. İlk neslin nasıl da mükemmel olduğuna bak yine ondan sonra gelen neslin ve hatta yüzlerce yıl sonra gelen sadık alimler zamanının nasıl da muhteşem olduğuna bir bak! Onların sistemleri nasıl da verimli iken bugün çoğu İslam üniversitesinde benimsenmiş olan, kafirlerin sistemlerinin kopyası mevcut müfredat genel anlamda ne kadar verimsizdir ve sadece bir avuç dolusu yararlı insan üretebilir. Ve söz konusu yararlı kişilerin çoğu da bu sistemlere karşı duran kişilerdir.

Ve bugünlerde mühendislik ve tıp gibi pek çok fakültelerin arasında İslam fakültelerinin olduğunu görüyoruz. Sanki İslam bizim için öğrenilecek bir bilim dalymış gibi. Nitekim bu fakültelerden mezun olanlar için Lisans, Doktora vs. verilir ve bu mezunlar da tıpkı tıp ya da mühendislik fakülteleri mezunlarının iş bulmak için kullandıkları gibi aldıkları belgeleri kullanırlar. Ve aksiyon, kan ve terin gerek duyulduğu her yerden insanları geri tutmak için insanları teşvik eden fetvalar

yayınlarlar. Çünkü bu fakülte mezunlarına bu şekilde davranmaları öğretildi. Ve onlar, maaşının çoğunu tağutlardan alan öğretmenlerden ders gördüler. Öyle kişiler ki Müslümanlar öldürüldüğünde ve parçalara ayrıldığında sessiz bir şekilde onlara daima sabırlı olmalarını isterler. Onlar bu ilmi uygulamak uğruna değil sadece bilmek uğruna bir iş haline getirdiler. Yani objektif olma amacını elde etmek anlamında yaptılar. Bu etkenler onların düşüncelerini öylesine kısıtlı hale getirdi ki bu çerçevenin dışında düşünemez oldu. Ve bir öğrenci, öğretmenlerinin hicret ve cihad gibi açık konularda hareket etmediğini görse bile onların yanlış bir yolda olduğunu hayal bile edemez hale geldi. Ve bugün tam bir genç neslin bu fitneye saplandığını görüyoruz. Onlar tağutlara hizmet etmeyi ve onlara taviz vermeyi öğrendiler. Onlar, şeyhlerine ibadet etmeyi öğrendiler yani onlar kendilerine tam olarak öğretileni öğrendiler. Metodoloji ve yöntemde farklı olduğumuz zaman sonuçların da farklı olacağını kavramalısın.

Bu nedenle attığın her adımda Peygamber (s.a.v) ve Sahabenin rehberliğini izle ve insanlar seni 'çağ dışı kalmış' olarak suçlasalar da ya da halkın çoğunun bozuk sistemleri benimsediğini ve hatta saygı duyduğun alimlerin bile bozuk sistemleri benimsediğini görsen dahi endişelenme! En iyi rehberlik Kur'an ve Sünnettir. Eğer açık bir delil üzerine hareket ediyorsan hareketinin sonuçlarını düşünme bile; eğer sen sahabenin yolunda isen en iyi sonuç senin lehine olacaktır. Ve eleştirenler kendileri için neyin en iyi olduğunu bilmezler. Bunu ancak Allah ve Peygamberi (s.a.v) bilir.

Eğitim konusu sadece bir örnektir ve böyle örnekler çoktur. Tıpkı daha önce asla uygulandığını görmediğimiz ama bugün uygulanan şeyhlik, allamelik ve benzeri yaygın kullanan sözlerin zaman zaman yüze söylenen bir 'övgü' haline gelmesi gibi. Ve bu, çoğu Müslümanda bu alimlerin kusursuz olduğu ve onları körü körüne izleme eğilimine yol açtı. Bu da zamanla, onları Allah'ın yanında ilahlar haline getirdi.

Biz çoğu meselenin İslam örtüsü altında İslam'dan olmadığını gördüğümüz böylesi karanlık bir çağda gözlerimizi açtık. Bu nedenle bu meselelerin farkında ol! Söz ve amellerinle bu meseleleri uygulama ya da teşvik etme! Allah'ın yardımını ara!

Ayrıca belirtmek gereken bir diğer nokta; bir kişi ölçüsünün Allah ve Peygamberi(s.a.v) ne öğrettiyse ona göre olması gerektiğinden kesin ve emin olmalıdır. Doğru ve yanlış konusundan güzel ve çirkine, iyi ve

kötüden temiz ve çirkine, izlemesi gerektiği ve reddetmesi gerektiği kişilerden, saygı duyması ya da saygı göstermemesi gereken kişilere, her şeyin ölçüsü Kur'an ve Sünnete göre olmalıdır. Kişi her hangi bir konuyu değerlendirirken onu kültürüne ve geleneklerine ya da seküler okullardan aldığı küfür eğitimine göre asla değerlendirmemeli, onları asla ölçü olarak almamalıdır.

Bu hata, çoğu insanın İslam'ın pek çok gerçeğini kavrayamamasına yol açtı. Kültür ve benzeri konulardaki virüsler, nesnelere İslam'a göre anlamayı engelleyen bir faktör haline geldi. Tıpkı kafirlerin zenginliğine ruhsat verilmesi konusu gibi. Onlar bu konuyu laik ve seküler okullardan kabul ettikleri 'yıkıcı kavramlar' üzerine ele alıyor ve ona göre değerlendiriyor. Bu yüzden onlara, kafirlerin varlıkları konusunda nerede bulursak bulalım onları alabileceğimize ruhsat olduğu (mu'ahad vs.. dışında) söylendiğinde şüpheye düşüyorlar. Bu onların ruhlarında tedirginlik oluşturduğu için onlar bunun 'hırsızlık' ve 'yağma' olduğunu düşünüyorlar.

Ve bu bağlamda Kur'an ve Sünneti ortak lisanımız yapmalıyız ve kelimelerin laik ve seküler öğretmenlerin, kültürlerin, çevrenin ve geleneklerin bize öğrettikleri değil de sadece Kur'an ve Sünnetin taşıdıkları anlamı taşıyabileceğini bilmeliyiz. Ve herhangi bir tereddüt duymadan bu terminolojiyi(Kur'an ve Sünnete dayanan) gururla kullanmalıyız. Örneğin 'sivil' sözcüğü İslam'da hiçbir anlam ifade etmez bu nedenle bu sözcüğü kullanmamalı aksine bu konuda Kur'an ve Sünnetin bize öğrettiği dili kullanmalıyız. Nitekim realitede geleneğimiz, kültürümüz, milletimiz ve çevremiz İslamlaştırılmaktan ziyade İslam'ın kendisi olmalıdır.

Ve dikkat çekmem gereken bir diğer nokta; Kur'an ve Sünneti koşulsuz bir şekilde bir grup veya kuruluşun yahut da bir alimin anlayışlarına tabi kılmamalıyız. Aksine bir grup, kuruluş ya da alim ne kadar başarı kazanmışsa, bunlar Kur'an ve Sünnete tabi olmalarındandır. Onların hatalar yapabileceklerinin farkında olmalıyız. Böyle durumlarda o kişi ve kuruluşların yaptıkları her şeyi değil Kur'an ve Sünneti savunmalıyız. Malesef bu hastalık ta bugün aramızda yayılıyor.

Ve kendisine tabi olduğumuz ya da saygı duyduğumuz kişilerde bir hata gördüğümüzde o hatayı korumaya çalışıyor ve delil göstermeye ve delil almaya uygun olmasa da tarihi ve olayları kullanarak o hatayı maruz göstermeye çalışıyoruz. Ve eğer daha büyük sonuçları

düşünüldüğünde bu davranış, aslında o kişi ve kuruluşlar için bir çöküştür. Bu nedenle Usame(Allah ona rahmet etsin) ve El Kaide'nin de Kur'an ve Sünnet'e tabi sadece beşer olduklarını ve hata yapabileceklerini anlamalıyız. Nitekim eğer onlar bir hata yaparsa sizin onların bir hata yaptığını anlamamız ve asla o hatayı haklı göstermeye çalışmamanız ve onları korumak için sahte ya da yanlış deliller öne sürerek o hatayı gizlemeye veya örtbas etmeye çalışmamanız gerekir aksine insanlara doğru yoldan sapmamalarını tavsiye etmek üzerinize düşen sorumluluktur.

Nitekim bazen kendisine tabi olmadığımız kişi ve kuruluşlarda da aynı hataları görürsek, onları yalanlama ve eleştirmek için acele ederiz ve hatta bazen onları tamamen İslam dışına bile çıkartacak kadar sert eleştiririz.

Bu yüzden Ey Allah'ın kulu; kendi kavramlarını ve inançlarını ve her şeyi Kur'an ve Sünnet'e göre tartan bir kalp taşı ki o takdirde bu dünyada ve ahirette başarı elde edeceksin.

Önceliğini Bil!

Ey amacı Allah'ın yardımıyla sadece Allah'ın rızasını ve sevgisini kazanmak olan İslam aslanı! Tevhidi hakim kılmak ve şirki ortadan kaldırmanın yani iyiyi emredip kötü veya münkeri yasaklamanın en iyi araçlarının cihad, sabır ve sadece Allah'a güvenmek olduğunu bil! Bu asil yolun davetçileri, kanları ile kilometre taşlarına imza atanların ve cihad yolunda sana rehber olan kimselerin sözlerini şöyle olduğunu bill:

"Allah'ın nasıl bir misal verdiğini görmüyor musun?- İyi bir söz kökleri toprağın derinlerinde olan ve dalları gökyüzüne yükselen bir ağaç gibidir.

Allah'ın izniyle her zaman meyvesini verir, Rabbini terk edenler için Allah belki hatırlarlar diye misaller verir"

Ve tıpkı bunun gibi sende hiçbir istikrarı olmayan zayıf deliller sunarak seni bu asil yolda durdurmaya çalışacak pek çok kişiye rastlayabilirsin:

"Ve kötü bir sözün misali köksüz, ayakta durma imkanı olmayan kötü bir ağaç gibidir."

Ancak sonunda en iyi netice müminler lehine olacaktır:

"Allah, iman edenleri hem dünya hayatında hem de ahirette sabit bir sözle sağlamlaştırır (yani sadece Allah'a ibadet etmede korur, Kelime-i Tevhid üzerinde sabit kılar), zalimleri (müşrikler, zulmedenler vs) ise saptırır. Ve Allah dilediğini yapar."

Bu nedenle sapmaksızın amacına ulaşmak için yanlış yollarda olan zalimlerin üzerinde olduğu yolların da farkında olman gereklidir. Gördüğünde batıl, yanlış veya sahteyi tanıyabilecek bilgiye sahip olman, senin için önemlidir. Şeytanlar ve din düşmanlarının öne sürdükleri şüpheler ve argümanlarla yolunun önüne koydukları tehlikeleri sadece Allah'ın yardımı temizleyebilir, yine onların kazdıkları bu düşman çukurlarından birine düşmekten seni ancak Allah'ın yardımı kurtarabilir.

Bahsettiğim şeytanların çok farklı şekillerden, anne-babandan en yakın arkadaşlarına ve danışmanlarına, saygı duyduğun bilge adamlara olabileceğini bil ve hatta en kötüsü ilahlar ya da putlar gibi kendilerine tapılan İslam ve Sünnet örtüsü altında gelen 'büyük önemli' alimler kılığında olanlar olabileceğini de iyi bil! Şeytanlar sana öğretirken seni yetiştiren insanlardan olduğunda, sana ilk bilgi kaşığını verenler olduğunda, milletin müctehid ve muhadditleri olarak bilinenler olduğunda, dilin ve dişlerinle savunduğun kişiler olduğunda, bu bilgi putlarına karşı delillerle geldiğin de onların öğrencileri için "çok saygı duydukları ve taptıkları" kişi veya kişilerin yanlış yolda olabilir demeleri imkansız olur. İşte bunu gördükten sonra, öğrencinin şaşkınlığı ikiye katlanır ve hangi kararı alacağını bilemez. Düşünür; "eğer ben Mücahidlerin yolunda gidersem, bu bilgi putlarının parçalanmış olacağı anlamına mı gelir?" der. Ya da "Mücahidler benim bilgi putlarımın dedikleri gibi dar görüşlü müdür?" diye sorar.

Aslında bu gerçeğin kökünde bu öğrencilerin asgari bile düşünmeksizin öğretmenlerini tamamen gözleri kapalı bir şekilde izlemek üzere yetiştirilmeleri vardır. Bu nedenle birileri, bilerek veya bilmeyerek bu putlara Allah ve Resulü(s.a.v)'nin açık beyanlarının üzerinde öncelik veriyor. Ve bu türde kişileri çocukların bile farkında olduğu açık kanıtları ihlal eden kendi öğretmenlerini savunurken bile göreceksin. Açık delillere göre bu alimlerin zehirli olduğunu görseler bile o açık delilleri, ayetleri tağut efendilerinin çıkarına yorumlayacaklardır. Bu yüzden biz metinlerin zehirlenmesini bir kenara bırakalım ve bunun yerine alimde meydana gelen sapmayı açıklayalım.

Ve yine siz, bu öğrencilerin 'bu konularda neden zaman kaybediyorsun?' diyerek sizi meselenin gerçekliğinden saptırmaya çalışacağını göreceksiniz. Ve yine aynı kişiyi bu sahte alimleri öven kitap ve makaleler yazarken görebilirsiniz. Ya da onu herhangi bir kalp için

bile belirgin hale gelen hayasızlığı her şekilde savunurken veya onu yamamaya çalışırken bulacaksınız. Ve bu kişi yamaların artık faydalı olmadığını bildiğinde bu seferde bu konularda (devlet ya da hükümet veya saray alimlerinin sahte ve yanlış bilgilerini darmadağın eden) konuşmanın sadece bir zaman kaybı olduğu yönünde uzun tavsiyelerde bulunma yoluna gidecektir.

Ve Allah'a hamd olsun ki onların manevra ve hileleri, bizim için kapalı değildir.

Nitekim başka bir konu başlığı altında imanımızın tamamlanması için Allah ve Resulü(s.a.v)'nü en çok sevmek zorunda olduğumuzdan bahsetmişim. Bu ayrıca Allah ve Resulü(s.a.v)'nün sözlerini her şeye tercih etmeyi de içerir. Ve asil selefin yolunun bu olduğunu onların sözlerinde de görebilirsiniz.

Bu kısa girişin ardından konumuza gelirsek; bir kimse şunu açıkça bilmelidir ki, Peygamber(s.a.v) dışında hiç bir insan hatadan masum değildir. Allah ve Resulü(s.a.v)'nün sözlerinin her şeye tercih edilmesi, bizim menhecimizdir. Eğer kalbini şeyhlere ibadet etme ve onları körü körüne taklit etme hastalığından tedavi edersen ve kendi benliğini güdülen basit bir sığır olmaktan sana emanet edilen kalp ve akıl seviyesine yükseltirsen, neyi izleyeceğini açık bir şekilde anlayacaksınız.

Şimdi, daima Tağut papağanları tarafından tekrarlanan yanlış bilgiler ve zayıf delilleri açıklamaya başlayacağız. Ve hatta bazı samimi kardeşler, kötü alimler tarafından saptırıldı ve hatta samimi alimler bile nasıl bir kötülük ettiklerinin farkında değillerdi. Bu yüzden yazacaklarımın içeriği sert olabilir ancak bu sözlerim kardeşlerimize yönelik değildir. Aksine "Selefiyye" ve benzeri örtüler altında gizlenen münafıklardır.

Allah'tan yardım dileyerek başlayalım!

Onlar şu ayeti söyleyecekler: *"Ey Mü'min! kendini ve aileni ateşten kurtar."*

Nitekim onlar, cihad görevini yerine getirmek için uzak ülkelere gitmeden ziyade burada ülkende ailenle birlikte kalmanı ve onlara İslam'ı anlatmanı ve onları ateşten kurtarmanı söyleyeceklerdir.

Bu yanlışlığın kökeninde onların her bir Müslümanın yapması gereken bazı önemli kısımlardaki cahillikleri yatmaktadır.

Öncelikle bu ayetin anlamını sahabenin anladığından farklı bir şekilde anladılar. Peygamber(s.a.v), aile üyeleri henüz küfürde olması nedeniyle Medine'ye hicreti durdurmadı. Ne de sahabe bunu yaptı. Ancak onlar

ailelerini bıraktılar ve İslam'ı uygulayabilecekleri yere Allah'ın davası için hicret ettiler. Bu kapsamda eğer aileleri, akrabaları onları reddetseydi, karılarını ve çocuklarını bile terk ederlerdi. Bu yüzden konunun cevabı daha büyük bir sorumluluk gerektirmektedir. Bir başka surede belirtildiği gibi konuları birbirine karıştırmayalım. Ailenle ilgilenmek ve onlara İslam'ı tebliğ etmek senin üzerine düşen bir yükümlülüktür ancak cihad farzı ayn olduğunda ve yaşadığın topraklar Darül Küfür olduğunda ve şeriatın uygulanması gereken Darül İslam toprakları kokuşmuş insan yapımı kanunlarla istila edildiğinde hicret ve cihad etmek, senin üzerine bir yükümlülük haline gelir.

Ailelerimizi ve kendimizi ateşten kurtarmamız demek, doğduğumuz ülkede kalmak zorundayız gibi bir anlamı asla taşımaz. Böyle bir anlam bu ayetten asla çıkartılamaz. Ancak ilk olarak kendimizi ve ailemizi kurtarmak demek üzerimize düşen zorunluluğa göre onlara davranmak zorundayız demektir. İşte bu, gerçekte onları kurtarmaktır.

Hadi bu ayetin ve takip eden ayetlerin daha derinlerine gidelim. Bu ayetlerin içerdiği cevaplar çıplak gözle bile görülebilir. Önce kendinizi kurtarın diyor ki ilk önce kendinden sorulacaksınız ve sonra baktıklarından. Yani birincisi ikinciden önemlidir. Doğrudan sorgulanacak olan sensin ve sonra ilgili oldukların ile ilgili sorgulanacaksınız. Bu yüzden bu durumda eğer sen ayetin ateşten kurtarma anlamını nesnel olarak anlamak istiyorsan, ilk olarak kendi üzerine düşen zorunluluğa göre hareket etmen gerekecektir. Ve bunu yapmak için zorunluluk emrini anlamalısın. Ona (emir) göre hareket et veya hareket etme; ne olursa olsun emir seni yükümlülüğe göre hareket etmek zorunda bırakacak. Eğer reddeden kişiler yetkin altındaki kişilerse ve redlerinde ısrarcıysa onlar senin yetkin altında olmaktan çıkmalıdır. Böylece kendi yetkin altında olmayan kişilerden kendini kurtaracaksın. Ancak yetkin altındaki kişilere tebliğ yapana kadar yükümlülüğünü yapmayı durdurursan, o zaman üzerine düşen yükümlülüğü yerine getirene kadar günahkar olursun. Böylece ne kendini ne de aileni ateşten kurtaramazsın.

Bu söylediklerimin Lut ve Nuh(a.s)'un eşleri hakkında ilerleyen ayetlerde nasıl açık bir şekilde izah edildiğine bak! O peygamberlerin kendi yetkileri altındakileri nasıl terk ettiklerini ve aileleri kurtuluş karavanında onlara katılmayı reddettiğinde Allah'ın onların üzerine neyi yükümlü kıldığını gör. Nuh (a.s) hatta kendi evladını bile terk etti ve

Ve cihad, farz-ı ayn olduğunda eğer bir Müslüman burada tebliğ yapmak için geri kalıyorum diyorsa öncelikleri birbirine karıştırıyor demektir. Cihad farz-ı ayn olduğunda, sahabeden hiç kimse onların öne sürdükleri bu iddia ile cihaddan geri durmadı. Aksine onların hepsi de Allah'ın mazeretlerini kabul edip muaf tuttuklarının dışında cihada gitti. Ve Allah geçerli bir mazereti olmadan cihaddan geri kalanlara karşı çok sertti. Bu hareket şekli bir kişinin bir vazifemi yerine getiriyorum iddiası ise vakit geçene kadar namaz kılmadan duramayacağı gibi bir durumdur. Bu kişi tebliğ ederek insanları kurtarıırken en önemli yükümlülüğünü yapmaktan geri durarak kendisi için cehennemde bir çukur hazırlıyordur. Yani akli başında biri bunu yapar mı? Cihad farz-ı ayn olduğu o zamanlarda ki gibi günümüzde aynen bu şekilde anlaşılmalıdır.

Bazı insanlar, tağutları devirmek için kendi ülkelerinde kaldıklarını iddia ederek cihad topraklarına gitmekten kendilerini tutuyorlar.

Böyle düşünen insanlar için tavsiyemiz eğer siz Allah'ın emirlerine itaat etmek için geri kalıyorsanız o zaman bilin ki; cihad farz-ı ayn olduğunda imandan sonra en büyük yükümlülüktür. Bizim bu yaşadığımız zamanda gözlemlendiği gibi cihad farz-ı ayndır. Siz kaybedebileceğiniz huzurlu ve konforlu hayatınızı bu iddialarla gizleyebilirsiniz ancak cihaddan geri kalmanız için geçerli delil sunmak zorundasınız. Eğer sizin niyetiniz açık olsaydı yükümlülüklerinizi yerine getirdiğinize çoğu yükümlülüğünüzden hiçbir ödün vermediğinizi görecektik. Eğer samimi iseniz, o takdirde hiçbir ödün vermeden İbrahim Milleti üzerine bu tağutlarla karşı karşıya kaldığınızda ancak sizin iddianızda samimi olup olmadığınızı gerçekten bileceğiz. Ancak bu mücadeleyi, demokratik sisteme katılarak ya da münkeri reddetmeyen ve marufa çağırmayan derneklerle yaparak aksine sanki bu din, cennete girmek için istediğinizi yiyip istediğinizi bırakacağınız bir yemek büfesiymiş gibi tağutların hoşlandığı ve izin verdiği şeylere dahil olduğunuzda, Vela ve Bera'nın (dostluk ve düşmanlık) en basit temellerine riayet etmediğinizde o takdirde bizler, sizin iddialarınızda yalancı olduğunuzu bileceğiz! Sadece hayat tarzınızı korumayı arzu ediyorsunuz. Üzerinize düşen yükümlülüğü yerine getirmiyorsunuz. Aksine onları aldatarak dinle ve ümmetle dalga geçiyorsunuz. Aksine Millet-i İbrahim üzerine cihad yolunda olan kardeşlerinizi gördüğünüzde şöyle demekten hoşlanıyorsunuz: *"Hani münaflıklar ve kalplerinde hastalık bulunan kimseler,*

“Bunları dinleri aldatmış” diyorlardı. Hâlbuki kim Allah’a tevekkül ederse hiç şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.”

Bu yüzden eğer bu işleri Allah’ın emri için yapıyorsan neden senin üzerine daha büyük bir vazifeleri yapmaktan geri duruyorsun? “Tebliğ yaptığı için zorunlu namazı kaçırıyor ya da kılmıyor” diyen birinin herhangi bir kişiyi aldatabileceğini düşünür müsün? Hatta İslami anlayışı kıt olan bir kişinin bile şeriatın bakış açısına göre bu düşünceyi mantıklı olabileceğini düşündüğünü mü düşünüyorsun? Ancak ey aldatici; senin tam olarak yapmakta olduğun şey kendi nefesine aldanmaktır. Üzerinde daha büyük bir vazife olan yükümlülükten geri durdun ki günümüzde bu yükümlülük, Cihad etmendir.

Ve eğer daha geniş bir kapsamda düşünürsen tağutların devrilmesinin cihadın sonuçlarından biri olacağını anlayacaksın. Sonra cihad topraklarına hicret ettiğinde ve bu iki temeli yerine getirmek için payına düşeni yaptığında sen gerçekte bu tağutların devrilmesine katkıda bulunuyor olacaksın. Bu topraklar Allah’ın izniyle yükseklerde dalgalanan tevhid bayrağı ile genişleyecek. Ve bu topraklar bir kez genişledi mi, sonunda Allah’ın kanunlarıyla yönetmeyen tüm tağut yöneticiler devrilecek, hepsi de alaşağı olacaklardır.

Bir diğer perspektif de, o tağutları devirerek başarmak istediğin amacın nedir? Şeriatı uygulamak değil midir? O takdirde gerçekte sen üzerine hangi sorumluluğun düştüğünü anlamalısın. Eğer amacın buysa o takdirde tağutların yönetimleri ile sınırlı olmayan Cihad topraklarına hicret etmelisin. Ve senin günahkar olmaman için yol budur, çünkü üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmiş olursun. Bu yüzden tağutların kanunlarının geçerli olduğu ve yaşanması haram olan bir yerde kalarak tağutu devirmek için orada kaldığını kişi nasıl iddia edebilir? Eğer kişi sözünde doğruysa İbrahim Milleti’ne uymalıdır o takdirde bu günah olmayacaktır. Ancak eğer kişi bu imana sahip değilse en azından kalbiyle buğz etmelidir. Ve kalbiyle buğz etmesi, hicret ederek o yerlerden uzak kalması demektir; kalbiyle buğz etmeksizin o yerlerin merkezinde yer almaması demektir.

Bir diğer perspektif de; tağutların bulunduğu çoğu ülkelerde Müslümanlar, çoğunluk ve özü oluşturur. Nitekim bu tağutlardan biri demokratik sistemle iktidardan giderse, önceki tağutun yerine bir başka tağut gelebilir. Eğer siz cihadı, bu iki temelin uygulanması için savaş yani gerçek anlamında ele alırsanız ve cihada başvurursanız bu

durumda iyi sonuçlar gelecektir. Eğer bir grup cihad yapma kabiliyetine elverişli değilse, o takdirde şeriatın uygulandığı yerlere hicret etmelidir ki durumları şu ayette uyarılanlar gibi olmasın: *“Kendilerine zulmetmekte iken meleklerin canlarını aldığı kimseler var ya; melekler onlara şöyle derler: “Ne durumdaydınız? (Niçin hicret etmediniz?)” Onlar da, “Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik” derler. Melekler, “Allah’ın arzı geniş değil miydi, orada hicret etseydiniz ya!” derler. İşte bunların gidecekleri yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir.”*

Ve bu ümmetin birliği ancak Müslümanlar tek bir bayrak altında toplanırlarsa elde edilecektir ancak bu iddia ile herkes geri durduğu takdirde elde edeceğimiz tek şey ayrılık ve bölünmüşlük olacaktır.

Tüm bunlar sizin kan dökülmesi ve varlığınızın kaybolması olarak sınırlı bir bakış açısıyla gördüğünüz cihadın meyvelerini anlamanızı sağlayacaktır. Artık gerçek hüküm; cihad farz-ı ayn olduğunda cihad yapılan yerlere gitmemiz gerektiğidir ve bu konudaki hükümler iyi bilinmektedir.

Onlar şu ayeti söyleyecekler *“affedersin, bizi fitneye...”*

Bu da yine cihada çıkmaktan geri durması için kendi nefislerinin aldattığı aldaticılar tarafından gündeme getirilen bir diğer hatalı görüştür. Onlar bugün bu sözün bir parça modifiye edilmiş şeklini söylemektedirler. O da; *“İmanımız ve bilgimiz zayıf. Bu nedenle eğer sınırlı ilim ve iman ile cihada gidecek olursak şeytan gelebilir ve bizi çeşitli fitnelerin içine sokabilir. Nefisle cihadı yapamayabiliriz ve bunun sonucu kötü olur.”*

SubhanAllah! Allah doğruyu söyledi! *“onların kalpleri ...gibi oldu...”* Bunun için o aldaticılara bir sorumluluk vardır: İman ve ilmi sizin rahat evlerinizde ve üniversitelerde mi aramalıyız? Ya da Allah’ın davası için ter bile dökmemiş olan şeyhlerinizin yanında mı?

Ey kendi nefisine aldanan; şimdi ne düşünüyorsun? Allah’ın davası için ter dökmeden imanı öğrenilebileceğini mi düşünüyorsun? Allah’ın davası için kan dökmeden imanı öğrenilebileceğini mi düşünüyorsun? Allah’ın yolunda zorluklarla karşılaşmadan imanı öğrenilebileceğini mi düşünüyorsun? Eğer böyle düşünüyorsan yanılıyorsun! Bu düşüncülerinin yalnızca senin cihaddan geri durman için bahanelerin olduğunu anlıyoruz. İman ancak hareketle, amelle anlaşılabilir. Amelsiz iman öğrenilemez.

“Andolsun, Allah’ın Resulünde sizin için; Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah’ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır. Müminler düşman birliklerini görünce, “İşte bu Allah’ın ve Resulü’nün bize vaad ettiği şeydir. Allah bize yeter! Allah ve Resulü doğru söylemişlerdir” dediler. Bu onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini artırmıştır.”

Aslında bu iddia ile cihaddan geri durarak fitnenin içine düşüyorsunuz! Allah’ın, ayetin sonunda dediği gibi ...*“bilesiniz ki onlar böyle diyerek fitnenin ta içine düştüler. Şüphesiz cehennem kafirleri elbette kuşatacaktır...”*

Sizin cihaddan geri durmanız fitnenin ta kendisidir! Ancak münafıklar bunu anlamazlar.

Bir savaşa gelen ve “savaşayım mı yoksa İslam’a mı gireyim?” diyen sahabeye Peygamberimiz(s.a.v)’in söylediği “İslam’a gir ve savaş!” sözü hakkında ne düşünürsün? Nitekim o sahabe savaştı ve şehid oldu. O, Allah’a bir kere bile secde etmedi! O yüzden onun ilim düzeyinin ne kadar olduğunu düşünürsün? Ve serin yerlerde her renk ve çeşit yiyeceğin mevcut olduğu yerde kalarak “nefisle cihad” hakkında kaç tane kitap okuduğunu düşünüyorsun? Siz ve körü körüne izlediğiniz sapkın alimleriniz gibi “İslama gir” denilen kişiye söylenen şeyin bilgece olmadığını mı söylüyorsunuz? Vay halinize; siz sadece kendi nefsi tarafından aldatılan kişilersiniz!

Ayrıca Mekke’nin fethinden sonra Rasulullah’ın (s.a.v)’in orada sadece 1 ay bulunduğuna ve sonra yeni Müslüman olan sahabeler ile birlikte Huneyn savaşına gitmelerine bak! Bu, bir diğer akılsızca davranış mıydı? Ya da eğer siz o zamanda yaşıyor olsaydınız Peygamberin nefisle cihadı nasıl yapacaklarını öğrenmesi için yeni sahabeleri Huneyn’e götürmeyip bırakması gerektiğini mi önerirdiniz? “Siz nasıl bir yanlış yapıyorsunuz; nasıl böyle bir hüküm verebilirsiniz?”

“Ey iman edenler! Kardeşleri sefere veya savaşa çıktığında onlar hakkında, “Onlar bizim yanımızda olsalardı ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi” diyen inkârcılar gibi olmayın. Allah bunu (bu düşünceyi) onların kalplerine bir hasret (yarası) olarak koydu. Allah yaşatır ve öldürür. Allah, yaptıklarınızı görmektedir.”

Çağımızın münafıkları yine bu ayetleri eğip, büküp değiştiriyorlar ve şöyle söylüyorlar: “bilgece, akıllıca olmayan şeyleri yaparsanız neler olduğuna bakın! Afganistan’da ölen Taliban ve El Kaide’den

kardeşlerimiz hakkında çok üzgünüz. Biz onlara daima daha akıllı olmalarını ve hamasetlerinin kendilerini kör etmesine izin vermemelerini tavsiye ettik. Ancak onlar dinlemediler. Eğer dinleselerdi *“ölmezlerdi ya da öldürülmezlerdi”*. Bu sözleri dine sevgi duyan kişilerin bulunduğu yerlerde sarf ediyorlar. Ancak onlar tağutlardan ve tağutların yardımcılarında şeytanları ile yalnız başlarına kaldıklarında dillerindeki üzüntü ifadeleri kaybolur ve onların statüleri aniden şu ayette belirtilenler gibi olur: *“İman edenlerle karşılaştıkları zaman, “İnandık” derler. Fakat şeytanlarıyla (münafıklar, müşrikler vs..) başbaşa kaldıkları zaman; “Şüphesiz, biz sizinle beraberiz. Biz ancak onlarla alay ediyoruz” derler.”*

Ve onların bu davranışları en yumuşak kelimelerle şu ayetteki gibidir: *“Şüphesiz Allah içinizden, savaştan alıkoyanları ve kardeşlerine, “Bize gelin” diyenleri biliyor. Size katkıda cimri davranarak savaşa pek az gelirler. Korku geldiğinde ise, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş kimse gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince de ganimete karşı aşırı düşkünlük göstererek sizi keskin dillerle incitirler. İşte onlar iman etmediler. Allah da onların amellerini boşa çıkardı. Bu Allah’a kolaydır.”*

Onlar sanki yapmamız gereken ve kaçınmamız gerekenleri sonuçların belirlediğini söylüyorlar!

Peki Hendek (Ashab-ı Uhdud) halkının hikayesi ne hakkındaydı? Ya da o gün dinlerini değiştirerek irtidat ettiklerini görmeyim i tercih ederdimiz? Yahut da onlar, üzerlerine düşen yükümlülüğe göre hareket etmemeli miydiler?

Hatta Medine’yi kurarken bile, Peygamber (s.a.v) nasıl da tüm dünyanın Medine ile savaş yapmak için gelebilecek sonuçları olduğunu bilmiyor muydu? Bunun yerine Peygamber(s.a.v) sizin söyleminize göre Medine’yi bir Darül İslama çevirmeksizin kalması mı gerekiyordu? Söyledikleriniz için size yuh olsun!

Bunların yerine size gerçekleri açıklayan şu ayetler üzerinde iyi düşünün:

“Sonra o kederin ardından (Allah) üzerinize içinizden bir kısmını örtüp bürüyen bir güven, bir uyku indirdi. Bir kısmınız da kendi canlarının kaygısına düşmüştü. Allah’a karşı cahiliye zannı gibi gerçek dışı zanda bulunuyorlar; “Bu işte bizim hiçbir dahlimiz yok” diyorlardı. De ki: “Bütün iş, Allah’ındır.” Onlar sana açıklayamadıklarını içlerinde saklıyorlar ve diyorlar ki: “Bu konuda bizim elimizde bir şey olsaydı burada öldürülmezdik.” De ki: “Evelerinizde dahi

olsaydınız, üzerlerine öldürülmesi yazılmış bulunanlar mutlaka yatacakları (öldürülecekleri) yerlere çıkıp gideceklerdi. Allah bunu göğüslerinizdekini denemek, kalplerinizdekini arındırmak için yaptı. Allah göğüslerin özünü (kalplerde olanı) bilir.”

Tezahür ettikten sonra hakikata ilişkin sanki onları ölüme sürüklüyormuşsun, sanki ölümü gerçekten görmüşçesine sana itiraz edenlere şöyle söyle:

De ki: “Eğer siz ölümden ya da öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçmak size asla fayda vermeyecektir. O takdirde bile (hayatın zevklerinden) pek az yararlandırılırsınız.”

Kendi nefislerinin kendilerini aldattığı kişilere cevabımız:

De ki: “Bizim için siz, (şehitlik veya zafer olmak üzere) ancak iki güzellikten birini bekleyebilirsiniz. Biz de, Allah’ın kendi katından veya bizim ellerimizle size ulaştıracağı bir azabı bekliyoruz. Haydi

Bekleyedurun! Şüphesiz biz de sizinle birlikte beklemekteyiz.”

Halid bin Velid(r.a)’in ölümü, ölümden korkanlar için bir örnek değil midir?

Ey tevhid kardeşim; bu münafıkların seni gerçek yoldan saptırmalarına izin verme! O münafıkların tek istedikleri şey baskıya dayanan kendi hayatlarını korumak için bir bahanedir. Onlar senin cihada gitmeni istemeyeceklerdir çünkü eğer gidersen onlar halka ifşa olacaklardır. Bunu engellemek için sana isimler takarlar ve seni sapkın olarak adlandırırılar. Ancak endişe etme ve umursama! Bu münafıklar Müceddit veya Muhaddis ya da bir toplum önderi gibi isimlerle sana gelse de aldanma! Allah onların özelliklerini açıkladı ve bu nedenle biz onları bu özellikleriyle tanırız.

Son gün gelmeden önce...

Bu konuda düşünmeni istediğim bazı ayetler vardır...

Bunlar:

“Haram aylar çıkınca (İslami takvime göre 1.,7.,11. ve 12. aylar) bu Allah’a ortak koşanları artık bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayıp hapsedin ve her gözetleme yerine oturup onları gözetleyin. Eğer tövbe ederler, namazı kılıp zekâtı da verirlerse, kendilerini serbest bırakın. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.”

“(Savaşta) inkâr edenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun. Nihayet onları çöktürüp etkisiz hale getirdiğinizde bağı sıkı bağlayın (sağ kalanlarını esir alın). Artık bundan sonra (esirleri) ya karşılıksız ya da fidye karşılığı salıverin.

Savaş sona erinceye kadar hüküm budur. Eğer Allah dileseydi onlardan öc alırdı. Fakat sizi birbirinizle denemek için böyle yapıyor. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların amellerini asla boşa çıkarmayacaktır.

Onları doğruya ve güzele erdirecek ve durumlarını düzeltecektir.

Onları, kendilerine tanıttığı cennete koyacaktır.

Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz (emrini tutar, dinini uygularsanız), O da size

yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır."

"Muhammed, Allah'ın Resülüdür. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karşı çetin, birbirlerine karşı da merhametlidirler. Onların, rükû ve secde halinde, Allah'tan lütuf ve hoşnutluk istediklerini görürsün. Onların secde eseri olan alametleri yüzlerindedir. İşte bu, onların Tevrat'ta ve İncil'de anlatılan durumlarıdır: Onlar filizini çıkarmış, onu kuvvetlendirmiş, kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş, ziraatçıların hoşuna giden bir ekin gibidirler. Allah kendileri sebebiyle inkârcuları öfkelenmek için onları böyle sağlam ve dirençli kılar. Allah, içlerinden salih amel işleyenlere bir bağışlama ve büyük bir mükâfat vaad etmiştir."

"Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, (bilin ki) Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Onlar mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı güçlü ve onurludurlar. Allah yolunda cihad ederler. (Bu yolda) hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu, Allah'ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir."

"Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz? Kim gerisin geriye dönerse, Allah'a hiçbir zarar veremez. Allah şükredenleri mükâfatlandıracaktır."

"Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Ancak siz bunu bilemezsiniz."

"Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, Allah'ın bağışlaması ve rahmeti onların topladıkları (dünyalıkları)ndan daha hayırlıdır. Andolsun, ölmeniz de öldürülmeniz de, Allah'ın huzurunda toplanacaksınız."

"Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümler sanma. Bilakis onlar diridirler, Rableri katında Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiği nimetlerin sevincini yaşayarak rızıklandırılmaktadırlar. Arkalarından kendilerine ulaşamayan (henüz şehit olmamış) kimselere de hiçbir korku olmayacağına ve onların üzülmeyeceklerine sevinirler."

Rableri onlara Őu karşılığı verdi: “Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden hiçbir çalıŐanın amelini zayı etmeyeceğim. Sizler birbirinizdensiniz. Hicret edenler, yurtlarından ıkarılanlar, yolumda eziyet gorenler, savaŐanlar ve öldürülenlerin de andolsun, gunahlarını elbette rteceđim. Allah katından bir mükâfat olmak üzere, onları içinden ırmaclar akan cennetlere koyacağım. Mkfatın en güzeli Allah katındadır.”

“(İman ve amelde) ne geçenler ise (Ahirette de) ne geenlerdir. İŞte onlar (Allah’a) yaklaŐtırılmıŐ kimselerdir. Onlar, Naım cennetlerindedirler. Onların çoğu öncekilerden, azı da sonrakilerdendir. Onlar, karŐılıklı yaslanmış vaziyette mcevhertla iŐlenmiŐ tahtlar üzerindedirler. Ebediyen genç kalan uŐaklar, onların etrafında; içmekle baŐlarının dönmeyeceği ve sarhoŐ olmayacakları, cennet pınarından doldurulmuŐ sürahileri, ibrikleri ve kadehleri, beğendikleri meyveleri ve arzu ettikleri kuŐ etlerini dolaŐtırırlar. Onlar için saklı inciler gibi, iri gzli hurer de vardır. (Bütün bunlar) iŐledikleri amellere karŐılık bir mükâfat olarak (verilir.) Orada ne boş bir söz, ne de günaha soker bir Şey iŐtirirler. Sadece “selam!”, “selam!” sözünü iŐtirirler.”

“Allah uğrunda hakkıyla cihad edin. O sizi seti ve dinde üzerinize hiçbir güçlük yüklemedi. Babanız İbrahim’in dinine uyun. Allah sizi hem daha önce hem de bu Kur’an’da müslüman diye isimlendirdi ki, Peygamber size Őahit (ve örnek) olsun, siz de insanlara Őahit (ve örnek) olasınız. Artık namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Allah’a sarılın. O sizin sahibinizdir. O ne güzel sahip, ne güzel yardımcısı!”

Ve son olarak:

Onlar Şöyle derler: “Hamd, bize olan vaadini gerçekleŐtiren ve bizi cennetten dilediğimiz yere konmak üzere bu yurda varis kılan Allah’a mahsustur. Salih amel iŐleyenlerin mkfatı ne güzelmiŐ! Melekleri de, Rablerini hamd ile tesbih edip yücelterek ArŐ’ın etrafını kuŐatmıŐ halde görürsün. Artık kulların arasında adaletle hüküm verilmiŐ ve “Hamd lemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur” denilmiŐtir.

Bu mektubumu “Hamd, alemlerin Rabbi Allah’a aittir” diyerek tamamlarım.

Din kardeŐiniz Seyyid (Şehid inşallah)

Kaynak: Voice of Jihad

Kavkaz Center